



Kató Béla püspök karácsonyi pásztorlevele

2016. 12. 20.

Lukács 2; 7,11,12

És szülé az ő elsőszülött fiát; és bepólyálá őt, és helyezteté őt a jászolba, mivelhogy nem vala nékik helyük a vendégfogadó háznál. 11. Mert született néktek ma a Megtartó, ki az Úr Krisztus, a Dávid városában. 12. Ez pedig néktek a jele: találtok egy kis gyermeket bepólyálva feküdni a jászolban.

Karácsony van. Ilyenkor az emberek jókedvűek, hiszen a jó meleg szobában együtt van a család, az asztalon étel és ital bőséggel, és még meg is ajándékozzák egymást. Ezért is válik a karácsony évről-évre a legkedvesebb ünnepünké, hiszen ilyenkor, ha csak egy rövid időre is, a harag eltűnik az arcokról, ennek is, annak is jut egy-egy kis ajándék és még a gyermekkorunkban megtanult karácsonyi énekek is előkerülnek. Röviden: egy kis meleg a hideg napokon. Mintha az idő is megállna egy rövid időre és mindannyiunk lelke egy kicsit felemelkedik, könnyebb lesz. A karácsony olyan, mint az élet sivatagában egy oázis. A kérdés viszont az, hogy mit kell tenni az evangéliummal. Lukács karácsonyi történetét olvasva olyan érzésünk támad, mintha ebben a meleg szobában elernyedte emberre egy nagy veder hideg vizet öntetének. Az evangéliumban minden nagyon egyszerű, de nemcsak egyszerű, hanem kényelmetlen is az ezt olvasó számára. Nincs benne semmi felsőrendű érzés vagy romantika csupán egy történet, akár egy újsághír, amelyik röviden és tömören leplezetlenül beszél a kemény valóságról.



Ezrek és milliók keltek útra ezen a napon, az utak zsúfoltak voltak s mindenféle idegfeszítő tolongás. Hatvan millió ember mozdult meg, az egész világ lábön volt úgy, mint nálunk egy választás alkalmával. Mindenkinek be kellett iratkoznia származási helyének adónyilvántartásába. Ez elől nincs kitérés, mert a római császár adta ki a parancsot, és amit ő mondott arról elhihetjük, hogy igazán parancs volt. A milliók között úton van egy jegyes pár is, egy bizonyos József és vele Mária, az előrehaladott állapotban lévő lány. Az nem számít, hogy tud-e vagy sem, neki is menni kell s azon az éjszakán beindultak a fájdalmak s nemsokára megszületik elsőszülött fia. Kedves testvéreim, ez a Lukács karácsonyi története és ebbe nem találjuk a családi kör barátságos hangulatát. Senki sincs otthon, mindenki úton van. Mindenki számára zavaros időszak ez. Ilyen helyzetben születik egy gyermek, egyszerűen, meztelenül és méghozzá kényelmetlenül. Ez az a veder víz, amit az evangélium a nyakunk közé önt. S ez elmosza minden karácsonyi gondolatunkat, jó kedélyünket. Egy gyermek született egy sötét zűrzavaros éjszakán és senki sem ünnepelte úgy, ahogy mi ma ünnepeljük a karácsonyt. Senki nem vette észre, hogy aki akkor született az Istennek a Fia, hanem Isten maga kellett jelezze fényes üstökös csillaggal, hogy itt valami különös dolog történt. Így van ez ma is, a mi oldalunkról nézve karácsony egy olyan esemény csupán, mint egy mindennapi újsághír, amelyet könnyen elfelejtünk. Az igazi újság a mennyből jön. Az igazi karácsony megünneplésében teljes egészében Istenre vagyunk utalva, teljesen tőle függünk. Az ég kell megnyíljon ahhoz, hogy a föld karácsonyt tudjon ünnepelni. A földön mindenki hallgatott Jézus születésekor, és senki sem virraszt mellette. Isten maga kell beszédével megtörje ezt a csendet, hiszen ki törődik egy gyermekkel, mert épp abban az órában a földön tízezer gyermek születik. De mégis ettől a perctől számítja a művelt emberiség az időt, ez a születés volt a világtörténelem legnagyobb eseménye. Születése után is mindent elkövettek, hogy ez a gyermek ne nőhessen nagyra, Heródes, Júdás, Pilátus, Néror, Marx, Hitler, Sztálin, Ceausescu mindent megtett azért, hogy ez csupán történelem maradjon. A karácsony a szállást keresők ünnepe. Isten nyitogatja szívünket, hogy befogadjuk Jézus és felismerjük Őbenne a megváltót.

Lehetünk boldogok ezekben a napokban, de ez nem magunktól van, hanem felülről származik, mert ez ajándék. Minden, ami történt karácsonykor Isten atyai szívéből jön. Ránk az bízott, hogy erről tegyünk bizonyosságot, tudniillik arról, hogy Ő megszületett, él és uralkodik örökkön örökké.

